

पद चालीसको लुकेको इतिहास - बाइस नम्बर

इजकिएल सङ्ख्या तीन

Jeff Pippenger

2026-08-08

एक सय चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधिमा इजकिएल एक पुजारी हुन्। पहिलो अध्यायमा इजकिएललाई पवित्रस्थानभित्र लगिन्छ।

अब यस्तो भयो कि तिसौँ वर्षको चौथो महिनाको पाँचौँ दिनमा, म केबार नदीको किनारमा बन्दीहरूका बीचमा हुँदा, आकाश खुल्यो, र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें। महिनाको पाँचौँ दिन, अर्थात् राजा यहोयाकीनको बन्दीवासको पाँचौँ वर्षमा, परमप्रभुको वचन स्पष्टसँग बुजीका छोरा, पूजाहारी इजकिएलकहाँ, केबार नदीको किनारमा कल्दीहरूको देशमा आयो; र त्यहाँ परमप्रभुको हात तिनमाथि रह्यो।

अनि मैले हेरेँ, र हेर, उत्तरतर्फबाट एउटा बवण्डर आयो, एक विशाल बादल, र आफैंभित्र लपेटिँदै गरेको आगो, र त्यसको चारैतिर एउटा ज्योति थियो, र त्यसको बीचबाट आगोको बीचमा अम्बरको वर्णजस्तो केही प्रकट भयो। त्यसको बीचबाट चार जीवित प्राणीहरूको स्वरूप पनि निस्कियो। तिनीहरूको रूप यस्तो थियो; तिनीहरूमा मानिसको जस्तो स्वरूप थियो। अनि हरेकसँग चारवटा मुख थिए, र हरेकसँग चारवटा पखेटा थिए। तिनीहरूका खुट्टाहरू सोझा थिए; र तिनीहरूका खुट्टाको पैताला बाछाको खुरको पैतालाजस्तो थियो; र तिनीहरू घोटिएको काँसाको वर्णझैं चम्किरहेका थिए। अनि तिनीहरूका चारैपट्टि तिनीहरूका पखेटामुनि मानिसका हातहरू थिए; अनि तिनीहरू चारैजनाका मुखहरू र पखेटाहरू थिए। तिनीहरूका पखेटाहरू एक-अर्कासँग जोडिएका थिए; जाँदा तिनीहरू फर्कँदैनथे; तिनीहरू हरेकजना सिधै अगाडि बढ्थे। तिनीहरूका मुखहरूको स्वरूपचाहिँ यस्तो थियो: तिनीहरू चारैजनासँग मानिसको मुख, र दाहिनेपट्टि सिंहको मुख थियो; अनि तिनीहरू चारैजनासँग देब्रेतर्फ गोरुको मुख थियो; तिनीहरू चारैजनासँग गरुडको मुख पनि थियो। तिनीहरूका मुखहरू यस्तै थिए; अनि तिनीहरूका पखेटाहरू माथितर्फ फैलिएका थिए; हरेकका दुई पखेटा एक-अर्कासँग जोडिएका थिए, र दुईले तिनीहरूका शरीर ढाकेका थिए।

र तिनीहरू प्रत्येक जना सिधै अगाडि बढे; आत्मा जहाँ जान चाहन्थ्यो, त्यहीँ तिनीहरू गए; र जाँदा तिनीहरू फर्कँदैनन्। जीवित प्राणीहरूको स्वरूपको विषयमा, तिनीहरूको देखावट आगोका दन्किरहेका अंगारहरूझैं, र बत्तीहरूको देखावटझैं थियो; त्यो आगो जीवित प्राणीहरूका बीचमा माथि तल चलायमान थियो; र आगो उज्यालो थियो, र आगोबाट बिजुली निस्कन्थ्यो। अनि ती जीवित प्राणीहरू बिजुलीको चम्काइजस्तै दौडन्थे र फर्किन्थे। अब जब मैले ती जीवित प्राणीहरूलाई हेरिरहेँ, हेर, पृथ्वीमाथि ती जीवित प्राणीहरूको छेउमा, तिनका चारवटै अनुहारअनुसार एउटा चक्का थियो। चक्काहरूको देखावट र तिनको बनावट वैदूर्यमणिको रङजस्तै थियो; र तिनीहरू चारैको एउटै स्वरूप थियो; र तिनको देखावट र तिनको बनावट मानौँ एउटा चक्काको बीचमा अर्को चक्का थियो। जब तिनीहरू चलथे, तिनीहरू आफ्ना चारै दिशातिर चलथे; र जाँदा तिनीहरू फर्कँदैनथे। तिनका घेराहरू यति अग्ला थिए कि तिनले भय उत्पन्न गर्थे; र ती चारैका घेराहरू चारैतिर आँखाहरूले भरिएका थिए। अनि जब जीवित प्राणीहरू चलथे, चक्काहरू पनि तिनीसँगै चलथे; र जब जीवित प्राणीहरू पृथ्वीबाट माथि उठाइन्थे, चक्काहरू पनि उठाइन्थे। आत्मा जहाँ जान चाहन्थ्यो, तिनीहरू त्यहीँ जान्थे; त्यसैतिर नै तिनको आत्मा जाने थियो; र चक्काहरू तिनका सामु उठाइन्थे; किनकि जीवित प्राणीको आत्मा चक्काहरूमा थियो।

जब तिनीहरू गए, यी पनि गए; र जब तिनीहरू उभिए, यी पनि उभिए; र जब तिनीहरू पृथ्वीबाट माथि उठाइए, पाङ्ग्राहरू पनि तिनीहरूकै सामुन्ने माथि उठाइए; किनकि जीवित प्राणीहरूको आत्मा पाङ्ग्राहरूमा थियो। अनि जीवित प्राणीहरूको शिरमाथि भएको आकाशमण्डलको स्वरूप भयङ्कर स्फटिकको रंगजस्तो थियो, जो तिनीहरूको शिरमाथि माथितिर फैलाइएको थियो। अनि आकाशमण्डलमुनि तिनीहरूका पखेटाहरू सीधा थिए, एकअर्कातर्फ फैलिएका; प्रत्येकका दुईवटा यतापट्टि आफ्नो शरीर ढाक्ने, र प्रत्येकका दुईवटा उतापट्टि आफ्नो

शरीर ढाक्ने थिए। अनि जब तिनीहरू हिँडे, मैले तिनीहरूका पखेटाहरूको आवाज धेरै जलधाराहरूको गर्जनजस्तो, सर्वशक्तिमान्को वाणीजस्तो, बोलीको ध्वनिजस्तो, सेनाको कोलाहलजस्तो सुनेँ; जब तिनीहरू उभिए, तिनीहरूले आफ्ना पखेटा झुकाए। अनि तिनीहरूका शिरमाथि रहेको आकाशमण्डलबाट एउटा आवाज आयो, जब तिनीहरू उभिए र आफ्ना पखेटा झुकाए। अनि तिनीहरूका शिरमाथि रहेको आकाशमण्डलभन्दा माथि सिंहासनको स्वरूप थियो, नीलमणिको पत्थरको देखावटजस्तो; र त्यस सिंहासनको स्वरूपमाथि त्यसमाथि एक जना मानिसको देखावटजस्तो स्वरूप थियो। अनि मैले त्यसभित्र वरिपरि अम्बरको रंगजस्तो, आगोको देखावटजस्तो देखेँ, उहाँका कमरको देखावटदेखि माथितिर; र उहाँका कमरको देखावटदेखि तलतिर पनि मैले आगोको देखावटजस्तो केही देखेँ, र त्यसको वरिपरि ज्योति थियो। वर्षाको दिनमा बादलभित्र देखिने इन्द्रेणीको देखावटजस्तो नै त्यस वरिपरिको ज्योतिको देखावट थियो। यही परमप्रभुको महिमाको स्वरूपको देखावट थियो। अनि जब मैले यो देखेँ, म घोप्टो परें, र मैले बोलिरहनुहुने एक जनाको आवाज सुनेँ। इजकिएल १:१-२८.

“विलापरत निर्वासित अगमवक्ता इजकिएललाई, कल्दीहरूको देशमा, इस्राएलका पराक्रमी परमेश्वरमाथिको विश्वासको उही पाठ सिकाउने एक दर्शन दिइयो। जब उनी केबार नदीका किनारमा थिए, उत्तरबाट एउटा आँधीबेहरी आएको जस्तो देखियो, ‘एउटा ठूलो बादल, र आफैँमा बेडिँदै गरेको आगो, र त्यसको चारैतिर एक तेज थियो, र त्यसको बीचबाट अम्बरको रंगजस्तो देखिन्थ्यो।’ परस्पर एक-अर्कालाई काट्दै रहेका अनौठा स्वरूपका धेरै चक्काहरू चार जीवित प्राणीहरूद्वारा चलाइएका थिए। यी सबैभन्दा माथि ‘सिंहासनको समानता थियो, जो नीलमणि पत्थरको देखाइइँ थियो; र सिंहासनको समानतामाथि त्यसको माथि मानिसको आकृतिजस्तो देखिने एक समानता थियो।’ ‘जीवित प्राणीहरूको समानताको विषयमा, तिनीहरूको देखावट दन्किरहेका आगोका अङ्गारहरूजस्तै, र दीपकहरूको देखावटजस्तै थियो: त्यो जीवित प्राणीहरूका बीचमा माथि-तल गइरहेको थियो; र आगो उज्यालो थियो, र आगोबाट बिजुली निस्कन्थ्यो।’ ‘र करूबहरूमा तिनीहरूका पखेटामुनि मानिसको हातको आकार देखा परेको थियो।’”

“त्यहाँ चक्रभित्र चक्रहरू थिए, यति जटिल व्यवस्थामा कि पहिलो दृष्टिमा ती सबै इजकिएललाई अस्तव्यस्त देखिए। तर जब ती चले, तब त्यो अद्भुत शुद्धतासहित र पूर्ण सामञ्जस्यमा थियो। स्वर्गीय प्राणीहरूले ती चक्रहरूलाई चलाइरहेका थिए, र सबैभन्दा माथि, महिमामय नीलमणि-सिंहासनमाथि, अनन्त परमेश्वर विराजमान हुनुहुन्थ्यो; अनि सिंहासनको चारैतिर वरिपरि घेर्ने इन्द्रेणी थियो, जो अनुग्रह र प्रेमको प्रतीक थियो। त्यस दृश्यको भयावह महिमाले अभिभूत भएर इजकिएल आफ्नो मुखभूमि भए, जब एउटा स्वरले उनलाई उठ्न र परमप्रभुको वचन सुन्न आज्ञा दियो। तब इस्राएलका लागि उनलाई चेतावनीको एउटा सन्देश दिइयो।”

Testimonies, 751.

राजा उज्जियाह मरेको वर्षमा मैले प्रभुलाई सिंहासनमा विराजमान भएको देखेँ, उच्च र महान् रूपमा उचालिनुभएको; र उहाँको वस्त्रको किनाराले मन्दिर भरिएको थियो। उहाँमाथि सेराफिमहरू उभिएका थिए; तिनीहरू प्रत्येकका छ-छ वटा पखेटा थिए; दुइटाले उसले आफ्नो मुख छोप्थ्यो, दुइटाले आफ्ना खुट्टा छोप्थ्यो, र दुइटाले उड्थ्यो। अनि एकले अर्कोलाई पुकारेर भन्यो, “सेनाहरूका परमप्रभु पवित्र, पवित्र, पवित्र हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ।” अनि पुकार्नेको स्वरले ढोकाका चौखटहरू हल्लिए, र भवन धुवाँले भरियो। तब मैले भनेँ, “हाय, म त नाश भएँ! किनकि म अशुद्ध ओठ भएको मानिस हुँ, र अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरूको बीचमा म बस्छु; किनभने मेरा आँखाहरूले राजालाई, सेनाहरूका परमप्रभुलाई देखेका छन्।” तब सेराफिमहरूमध्ये एक जना वेदीबाट चिम्टाले लिइएको दन्किरहेको कोइला आफ्नो हातमा लिएर मतिर उडेर आयो। अनि त्यसलाई मेरो मुखमा छोएर उसले भन्यो, “हेर, यसले तिम्रा ओठ छोएको छ; तिम्रो अधर्म हटाइएको छ, र तिम्रो पाप शुद्ध पारिएको छ।” त्यसपछि मैले प्रभुको स्वर यसो भन्दै सुनेँ, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनेँ, “म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” यशैया ६:१-८।

“यो दर्शन इजकिएललाई त्यस समयमा दिइयो, जब उनको मन अन्धकारमय पूर्वाशङ्काले भरिएको थियो। उनले आफ्ना पितृभूमिलाई उजाड अवस्थामा परेको देखे। एक समय मानिसहरूले भरिएको सहर अब बसोबासविहीन भइसकेको थियो। हर्षको स्वर र प्रशंसाको गीत अब उसका पर्खालभित्र सुनिन्थेन। अगमवक्ता स्वयं परदेशमा

परदेशीजस्तै थिए, जहाँ असीम महत्वाकाङ्क्षा र क्रूर निर्दयताले सर्वोच्च आधिपत्य जमाएका थिए। मानिसको अत्याचार र अधर्मका विषयमा उनले जे देखे र सुने, त्यसले उनको प्राणलाई व्यथित तुल्यायो, र उनी दिनरात तीतो शोक मान्थे। तर केबार नदीको किनारमा उनको सामु प्रस्तुत गरिएका ती अद्भुत प्रतीकहरूले पृथ्वीका शासकहरूको शक्तिभन्दा पनि महान् एक सर्वोपरि शासनकारी सामर्थ्य प्रकट गरे। अश्वरू र बेबिलोनका ती घमण्डी र क्रूर सम्राटहरूभन्दा माथि दया र सत्यका परमेश्वर सिंहासनारूढ हुनुहुन्थ्यो।”

अगमवक्तालाई त्यस्तो भ्रममा अल्लिएको देखिएका चक्रजस्ता जटिल घटनाक्रमहरू अनन्त हातको मार्गदर्शनान्तर्गत थिए। परमेश्वरको आत्मा, जो उहाँलाई यी चक्रहरूलाई चलाउँदै र निर्देशन दिँदै गरेको रूपमा प्रकट गरिएको थियो, त्यसले भ्रमबाट सामञ्जस्य उत्पन्न गरायो; यसरी सारा संसार उहाँको नियन्त्रणान्तर्गत थियो। महिमित प्राणीहरूको असंख्य समूह उहाँको वचनमा दुष्ट मानिसहरूको शक्ति र नीतिलाई अधीनमा पार्न, र उहाँका विश्वासयोग्य जनहरूका निम्ति भलाइ ल्याउन तत्पर थिए।

यही प्रकारले, जब परमेश्वरले प्रिय यूहन्नालाई भविष्यका युगहरूका लागि मण्डलीको इतिहास प्रकट गर्न लाग्नुभएको थियो, तब उहाँले ‘मानिसको पुत्रजस्तै एक जना’ लाई दीपाधारहरूका बीचमा हिँडिरहनुभएको देखाई आफ्ना जनहरूप्रति मुक्तिदाताको चासो र हेरचाहको आश्वासन दिनुभयो; ती दीपाधारहरूले सात वटा मण्डलीहरूलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँथे। जब यूहन्नालाई पृथ्वीका शक्तिहरूसँग मण्डलीका अन्तिम महान् संघर्षहरू देखाइयो, तब उनलाई विश्वासयोग्यहरूको अन्तिम विजय र उद्धार पनि हेर्न अनुमति दिइयो। उनले मण्डलीलाई त्यस पशु र त्यसको प्रतिमासँग प्राणघातक द्वन्द्वमा ल्याइएको देखे, र त्यस पशुको उपासना मृत्युको दण्डको धम्कीमा लागू गरिएको देखे। तर युद्धको धुवाँ र कोलाहलभन्दा पर हेर्दा, उनले सियोन पर्वतमा थुमासँग एक समूहलाई देखे, जसका निधारहरूमा पशुको छापको सट्टा ‘पिताको नाउँ लेखिएको’ थियो। अनि फेरि उनले ‘त्यस पशु, त्यसको प्रतिमा, त्यसको छाप, र त्यसको नाउँको सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गरेका’हरूलाई ‘परमेश्वरका वीणाहरू लिई काँचको समुद्रमाथि उभिरहेका’ देखे, र उनीहरू मोशा र थुमाको गीत गाइरहेका थिए।

“यी शिक्षाहरू हाम्रो हितका निम्ति हुन्। हामीले आफ्नो विश्वास परमेश्वरमा अड्याइराख्नुपर्छ, किनकि ठीक हाम्रो सामुने यस्तो समय छ जसले मानिसहरूको प्राणलाई परीक्षा गर्नेछ। ख्रीष्टले जैतून डाँडामा आफ्नो दोस्रो आगमनभन्दा अघि आउने भयङ्कर न्यायहरूको वर्णन गर्नुभयो: ‘तिमीहरूले युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू सुन्नेछौ।’ ‘जाति जातिको विरुद्ध उठ्नेछ, र राज्य राज्यको विरुद्ध: अनि विभिन्न स्थानहरूमा अनिकाल, महामारी, र भूकम्पहरू हुनेछन्। यी सबै शोकहरूको प्रारम्भ मात्र हुन्।’ यद्यपि यी भविष्यवाणीहरूले यरूशलेमको विनाशमा आंशिक पूर्ति पाए, तिनको अझ प्रत्यक्ष प्रयोग अन्तिम दिनहरूमा हुन्छ।”

“हामी महान् र गम्भीर घटनाहरूको दैलोमा उभिएका छौं। अगमवाणी तीव्र गतिमा पूरा हुँदैछ। प्रभु द्वारमै हुनुहुन्छ। चाँडै नै हाम्रो सामु सबै जीवित मानिसहरूका लागि अत्यन्तै गहन चासोको एक अवधि खुल्न लागेको छ। विगतका विवादहरू फेरि जीवित पारिनेछन्; नयाँ विवादहरू उठ्नेछन्। हाम्रो संसारमा घटन लागेका दृश्यहरूको अहिलेसम्म कल्पनासमेत गरिएको छैन। शैतान मानवीय माध्यमहरूद्वारा काम गरिरहेको छ। संविधान परिवर्तन गर्न र आइतबार पालनलाई बाध्यकारी बनाउने व्यवस्था सुरक्षित गर्न प्रयास गरिरहेकाहरूले त्यसको परिणाम के हुनेछ भन्ने कुरा अलिकति पनि बुझेका छैनन्। संकट ठीक हाम्रो माथि आइपुगेको छ।”

“तर परमेश्वरका सेवकहरूले यस महान् आपत्कालमा आफ्नै भरमा भरोसा गर्नु हुँदैन। यशैया, इजकिएल, र यूहन्नालाई दिइएका दर्शनहरूमा हामी देख्छौं कि स्वर्ग पृथ्वीमा घटिरहेका घटनाहरूसँग कति निकट रूपमा सम्बद्ध छ, र उहाँप्रति निष्ठावान् रहनेहरूका निम्ति परमेश्वरको हेरचाह कति महान् छ। यो संसार शासकविहीन छैन। आउने घटनाहरूको कार्यक्रम प्रभुको हातमा छ। स्वर्गको महिमामय महाराजले आफ्नै मण्डलीका सरोकारहरूझैँ राष्ट्रहरूको भाग्यसमेत आफ्नै अधीनमा लिनुभएको छ।”

हामीले प्रभुको कार्यमा अत्यन्तै बढी चिन्ता, कष्ट, र अन्योल अनुभव गर्न आफूलाई अनुमति दिन्छौं। सीमित मानिसहरूलाई जिम्मेवारीको बोझ बोक्नका लागि छोडिएको छैन। हामीले परमेश्वरमा भरोसा गर्नुपर्छ, उहाँमाथि विश्वास गर्नुपर्छ, र अगाडि बढिरहनुपर्छ। स्वर्गीय सन्देशवाहकहरूको अथक सतर्कता, र पृथ्वीका प्राणीहरूसँग

सम्बन्धित तिनीहरूको सेवकाईमा तिनीहरूको अविराम संलग्नताले, चक्काभित्रको चक्कालाई परमेश्वरको हातले कसरी डोर्‍याइरहेको छ भन्ने कुरा देखाउँछ। दिव्य शिक्षकले आफ्नो कार्यमा संलग्न प्रत्येक कार्यकर्तालाई, जसरी उहाँले प्राचीनकालमा कोरेशलाई भन्नुभएको थियो, यसो भन्नुहुन्छ: 'तैले मलाई नचिने तापनि मैले तँलाई कसिदिएको छु।'

इज्जकिएलको दर्शनमा परमेश्वरको हात करूबहरूका पखेटामुनि थियो। यसले उहाँका सेवकहरूलाई यो शिक्षा दिन्छ कि उनीहरूलाई सफलता प्रदान गर्ने शक्ति दैवी शक्ति नै हो। यदि तिनीहरूले अधर्मलाई त्यागेर हृदय र जीवनमा शुद्ध बन्छन् भने उहाँ तिनीहरूसँग कार्य गर्नुहुनेछ।

“बिजुलीको चमकको तीव्रतासाथ जीवित प्राणीहरूको बीचमा आवागमन गर्ने उज्यालो प्रकाशले यस कार्य अन्ततः कति तीव्र गतिमा पूर्णतर्फ अघि बढ्नेछ भन्ने कुराको प्रतिनिधित्व गर्दछ। जो न त निदाउँछ, न त तन्द्रामा पर्छ, र जो आफ्ना अभिप्रायहरूको सिद्धिको लागि निरन्तर कार्यरत रहन्छ, उहाँले आफ्नो महान् कार्यलाई पूर्ण सामञ्जस्यमा अघि बढाउन सक्नुहुन्छ। सीमित मनहरूलाई अल्झिएको र जटिल देखिने कुरा पनि प्रभुको हातले सिद्ध व्यवस्थामा कायम राख्न सक्छ। उहाँले दुष्ट मानिसहरूका योजनाहरूलाई विफल पार्ने उपायहरू र साधनहरू रचन सक्नुहुन्छ, र उहाँले आफ्ना जनहरूको विरुद्धमा अनिष्ट रच्नेहरूका युक्तिहरूलाई भ्रममा पारिदिनुहुनेछ।”

“दाजुभाइहरू हो, अहिले शोक र निराशामा डुब्ने समय होइन, शङ्का र अविश्वासमा समर्पित हुने समय होइन। ख्रीष्ट अहिले योसेफको नयाँ चिहानमा, ठूलो ढुङ्गाले बन्द गरिएको र रोमी मोहोरले मुद्रित गरिएको अवस्थामा रहनुहुने मुक्तिदाता हुनुहुन्छ; हामीकहाँ पुनरुत्थित मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। उहाँ राजा हुनुहुन्छ, सेनाहरूका प्रभु हुनुहुन्छ; उहाँ करूबहरूका बीचमा विराजमान हुनुहुन्छ; र राष्ट्रहरूको संघर्ष र कोलाहलको बीचमा पनि उहाँले आफ्ना जनहरूको अझै रक्षा गर्नुहुन्छ। स्वर्गहरूमा शासन गर्नुहुने उहाँ नै हाम्रा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। उहाँले हरेक परीक्षा नाप्नुहुन्छ। उहाँले त्यस भट्टीको आगोलाई हेरिरहनुहुन्छ, जसले हरेक आत्मालाई जाँच्नेपर्छ। जब राजाहरूका गढहरू ढालिनेछन्, जब परमेश्वरको क्रोधका बाणहरूले उहाँका शत्रुहरूको हृदय छेड्नेछन्, तब उहाँका जनहरू उहाँका हातहरूमा सुरक्षित रहनेछन्।” Testimonies, volume 5, 752-754.

इज्जकिएलले एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्नका निम्ति उम्मेदवारहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र रेखामाथि रेखा उनका पवित्रस्थानसम्बन्धी अनुभव यशैया र यूहन्नाको पवित्रस्थानभित्रको अनुभवसँग मेल खान्छ। हामी अहिले मन्दिरको परीक्षामा छौं, अर्थात् ती तीन परीक्षामध्ये दोस्रोमा, जसले एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाउँछ। त्यो अवधि मलाकी ३ को परिपूर्तिमा करारका सन्देशवाहकद्वारा सम्पन्न गरिने शुद्धीकरण हो। तीन परीक्षाहरूको शुद्धीकरण प्रक्रिया नै मलाकीको अग्निमय “भट्टी” हो, “जसले हरेक प्राणलाई जाँच्नेपर्छ।” जब तेस्रो स्वर्गदूत २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुगे, तब करारका सन्देशवाहक अचानक आफ्ना मन्दिरमा आउनुभयो र त्यस इतिहासका बुद्धिमान् कुमारिकाहरूलाई परमपवित्र स्थानमा अगुवाइ गर्नुभयो, आफ्ना विश्वासयोग्यहरूलाई छाप लगाउनका लागि; तर त्यस इतिहासका कुमारिकाहरूले विद्रोह गरे, र १८५६ सम्म आइपुग्दा फिलाडेल्फियाली मिलेराइट आन्दोलन लाओडिसियाली मिलेराइट आन्दोलनमा परिवर्तित भइसकेको थियो, र १८६३ मा त्यो लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसिया बन्यो।

२२ अक्टोबर, १८४४ मा अकस्मात् आइपुगेको तेस्रो स्वर्गदूतले सन् १८६३ मा आफ्नो उपस्थिति फिर्ता लिए, र त्यसपछि ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा पुनः फर्कियो। पच्चीस वर्षपछि, २२ अक्टोबर, १८४४ द्वारा प्रतिरूपित मन्दिरको परीक्षा अब फेरि दोहोरिइरहेको छ। पच्चीस प्रतीकात्मक रूपमा दुई सय पचासको एक भविष्यसूचक दशांश हो, र दुई सय पचास दानिएल एघारका पद एघारदेखि पन्ध्रसम्ममा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासको एक प्रतीक हो। दुई सय पचास, र पच्चीस, इज्जकिएलको पवित्रस्थान-दर्शनभित्रको एक चक्र हो। पच्चीस, करारका सन्देशवाहकद्वारा सम्पन्न गरिने शुद्धीकरणको कार्यमा प्रतिनिधित्व गरिएको तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियाको परिपूर्तिमा, बुद्धिमान् र दुष्टहरूको पृथक्करणको एक प्रतीक हो।

मत्ती पच्चीसमा तीन दृष्टान्तहरू छन्, र प्रत्येक दृष्टान्तले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा बुद्धिमान् र दुष्टहरूको पृथक्करणलाई चिन्हित गर्दछ। अध्यायमा प्रतिनिर्दिष्ट परमेश्वरका जनहरूको आशा यो हो कि उनीहरू मध्यरातको पुकारको सन्देशको तेल धारण गरेकी एक बुद्धिमती कन्या ठहरिऊन्। उनीहरूको आशा यो हो कि आफ्नो व्यक्तिगत अनुग्रह-अवधिमा आफूहरूलाई सञ्चालन गर्नका लागि दिइएका विशेष प्रतिभाहरूको उपयोग गर्ने आफ्नो अभिभारमा उनीहरू विश्वासयोग्य दास ठहरिऊन्। उनीहरूको आशा यो हो कि उनीहरू परमेश्वरको चरनस्थलका भेडा ठहरिऊन्, उहाँको दाहिनेपट्टि बसालिऊन्, र उहाँको बाँयापट्टिको बाख्रा नठहरिऊन्। पच्चीस एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा बुद्धिमान् र दुष्टहरूको पृथक्करणको प्रतीक हो। पच्चीस इजकिएलका चक्रमध्ये एक हो।

हाम्रो बन्दीवासको पच्चीसौं वर्षमा, वर्षको आरम्भमा, महिनाको दशौं दिनमा, त्यो सहर प्रहार गरिएको चौधौं वर्षमा, ठीक त्यही दिन परमप्रभुको हात ममाथि आयो, र उहाँले मलाई त्यहाँ पुऱ्याउनुभयो। इजकिएल ४०:१।

बन्दीवासको पच्चीसौं वर्षलाई अक्टोबर २२ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र यसले एक व्यवस्थागत ढोका बन्द भएको कुरालाई जनाउँछ। अक्टोबर २२, १८४४ मा, दुई वर्ग अलग पारिँदा एउटा ढोका खोलियो र एउटा ढोका बन्द गरियो।

फिलाडेल्फियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँले भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको साँचो छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कसैले बन्द गर्न सक्दैन; र जसले बन्द गर्नुहुन्छ र कसैले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो सामु एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु, र त्यसलाई कसैले बन्द गर्न सक्दैन; किनकि तँसित अलिकति शक्ति छ, र तँले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाउँ इन्कार गरेको छैनस्। प्रकाश ३:७, ८।

ख्रीष्टले फिलाडेल्फियाका दूतलाई भन्नुहुन्छ कि उहाँ तिनीहरूका कामहरू जान्नुहुन्छ, र उहाँले फिलाडेल्फियाको मण्डलीअगाडि एउटा खुला ढोका राखिदिनुभएको छ। त्यो ढोका “दाऊदको साँचो” द्वारा खोलिएको हो, त्यो साँचो जो एलियाकीममाथि राखिएको छ।

अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि म मेरो सेवक हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमलाई बोलाउनेछु। अनि म उसलाई तिम्रो पोशाक पहिराइदिनेछु, र तिम्रो पटुकाले उसलाई दृढ पार्नेछु, र म तिम्रो शासन उसको हातमा सुम्पिनेछु; अनि ऊ यरूशलेमका बासिन्दाहरूका निम्ति, र यहूदाको घरानाका निम्ति, पिता हुनेछ। अनि दाऊदको घरानाको साँचो म उसको काँधमा राखिदिनेछु; यसरी उसले खोल्नेछ, र कसैले बन्द गर्नेछैन; र उसले बन्द गर्नेछ, र कसैले खोल्नेछैन। यशैया २२:२०-२२।

एल्याकीम बोलाइनेको दिनमा, ऊ दुष्ट शब्नाबाट अलग पारिन्छ।

सेनाहरूका परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ: जा, यस भण्डारीकहाँ, अर्थात् घरमाथि नियुक्त शेबनाकहाँ जा, र भन, “यहाँ तँलाई के छ? र यहाँ तँसँग को छ, जसले गर्दा तँले आफ्नो निम्ति यहाँ एउटा चिहान खोपेको छस्—उच्च स्थानमा आफ्नो निम्ति चिहान खोपेझैं, र चट्टानमा आफ्नो निम्ति बासस्थान कुँदनेझैं? हेर, परमप्रभुले तँलाई प्रबल बन्दीपनसहित उठाएर लैजानुहुनेछ, र निश्चयै तँलाई ढाकिदिनुहुनेछ। उहाँले निश्चयै तँलाई बलपूर्वक बेरेर ठूलो देशमा बलझैं फालिदिनुहुनेछ; त्यहीँ तँ मर्नेछस्, र त्यहीँ तेरो वैभवका रथहरू तेरो स्वामीको घरानाको लाज हुनेछन्।” यशैया २२:१५-१८।

शेब्ना र एल्याकीमको दृष्टान्तलाई पूरा गर्ने बुद्धिमान् र मूर्ख कुमारीहरूको पृथकीकरण २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भयो, र यही कुरा यहोयाकीनको कैदको पच्चीसौं वर्षमा पनि पूरा भयो, जुन २२ अक्टोबर, ५७३ ईसा पूर्व थियो। इजकिएल अध्याय ८ मा, यरूशलेमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका एडभेन्टादभिन्नका दुष्टहरूलाई सूर्यतर्फ निहुरिरहेका पच्चीस जना पुरुषहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यरूशलेमको विनाशले आइतवारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन एक लाख चवालीस हजारको मोहोर लगाइने समयको अन्त्य गर्ने मार्गचिन्ह पनि हो। त्यो मोहोर लगाइने समय ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा आरम्भ भयो, र येशू दुवै अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ, त्यसैले मोहोर लगाइने कार्यको

आरम्भको रूपमा ११ सेप्टेम्बर, २००१ ले आइतबारको व्यवस्थामा हुने अन्त्यलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ।

सेप्टेम्बर ११, २००१, १८८८ का मिनियापोलिस सभाहरूको प्रतिरूप थियो; किनकि सिस्टर ह्याइटले पहिचान गर्नुहुन्छ कि जब ९/११ मा न्यूयोर्कका महान् भवनहरू ढले, तब प्रकाश १८:१-३ पूरा भयो। त्यस समयमा, १८८८ मा जस्तै, उहाँले प्रकाश अठारको स्वर्गदूत आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्न तल ओर्लिएको भनी पहिचान गर्नुभयो। १८८८ को विद्रोहलाई उहाँले कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहसँग समरेखित गर्नुभयो, जसमा प्रख्यात दुई सय पचास जना मानिसहरू पनि तिनीहरूको धर्मत्यागमा सामेल भएका थिए। प्राचीन इस्राएलको प्रारम्भिक इतिहासमा कोरह र उसका सहकर्मीहरूको विद्रोहमा रहेका दुई सय पचास विद्रोहीहरूले, प्राचीन इस्राएलको अन्त्यकालमा सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका पच्चीस जना पुरुषहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे।

लाओदिकियाली एडभेन्टवादका पच्चीस अगुवाहरू आइतबारको व्यवस्थासमक्ष निहुरिनु र दुइ सय पचास जनाले ९/११ मा त्यसै गर्नुले पच्चीसको प्रतीकवादद्वारा—(बुद्धिमान् र दुष्टको पृथकीकरणको प्रतीक)—मुद्राङ्कनको समयको आरम्भ र अन्त्यलाई चिह्नित गर्दै मुद्राङ्कनको समयलाई प्रस्तुत गर्दछ। चाहे त्यो मोशाको समयमा भएका दुइ सय पचास विद्रोहीहरू हुन्, वा इजकिएल अध्याय आठका पच्चीस पुरुषहरू, वा मत्ती अध्याय पच्चीसमा पाइने पृथकीकरणका तीन साक्षीहरू, वा इजकिएल चालीसमा उल्लेखित बन्दीवासको पच्चीसौं वर्ष; पच्चीसको प्रतीकका सबै प्रकटीकरणहरू ती तीन दुइ सय पचास-वर्षीय अवधिहरूसँग सामञ्जस्यमा छन्, जुन क्रमशः २०७ BC, ३१३, र २०२६ मा आफ्नो निष्कर्षमा पुगे।

पच्चीस, यों कहें, पच्चीसका एउटा धुरा हो, जसले पच्चीसका सबै रेखाहरूलाई सिद्धतामा ल्याउँछ। यो पतरसलाई दिइएका राज्यका भविष्यसूचक कुञ्जीहरूमध्ये एक बन्छ, जसले पद चालीसको गुप्त इतिहासमा स्पष्टता ल्याउँछ। दानिएल एघारका पद दसदेखि पन्ध्रसम्मले सन् १९८९ देखि लिएर आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई समेट्ने एउटा रेखा प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यो नै पद चालीसको गुप्त इतिहास हो भन्ने कुरा तीनभन्दा बढी साक्षीहरूद्वारा बारम्बार स्थापित गरिएको छ। यहूदाको कुलको सिंहले अब इजकिएलका पाङ्ग्राहरूको मोहोर खोल्दै हुनुहुन्छ, जब उहाँले गुप्त इतिहास खोलिरहनुभएको छ, जसले अन्त्यका दिनहरूको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई अन्तिम रूप दिनेछ।

निम्न लेखहरूमा हामी इजकिएलका ती चक्रहरूलाई पहिचान गर्न निरन्तर अघि बढ्नेछौं, जसले अन्तिम दिनहरूमा मानिसहरूको जटिल परस्पर-क्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यस लेखको प्रारम्भमा रहेको इजकिएल अध्याय १, साथै Testimonies, volume five बाट उद्धृत सहायक खण्ड, यी लेखहरूमा हामी अघि बढ्दै जाँदा हाम्रो निरन्तर सन्दर्भ-बिन्दु रहनेछन्। जब ती चक्रहरूलाई तिनीहरूको उचित स्थानमा, र भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासका अन्य चक्रहरूसँग तिनीहरूको यथोचित प्रतिच्छेदनसहित प्रस्तुत गरिनेछ, तब हामी देखाउनेछौं कि अगस्त ११, १८४० मा पहिलो स्वर्गदूतलाई सामर्थ्य प्रदान गरेका तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनलाई इजकिएलले पनि तीन सय नब्बे वर्षको रूपमा प्रस्तुत गरेका छन्, जुन यरूशलेमको घेराबन्दीको डेढ वर्षसँग सम्बद्ध छ; र यो भविष्यसूचक ज्योतिको आगमनले एक लाख चवालीस हजारको झण्डा उठाइने कुरालाई चिह्नित गर्दछ।

प्रकाशितवाक्य ९:१० का एक सय पचास वर्ष (पाँच महिना) को प्रारम्भमा सन् १२९९ जुलाई २७ देखि १३३७ सम्मको अवधि अठतीस वर्षलाई जनाउँछ। त्यो एक सय पचास वर्ष १५ पदमा उल्लिखित तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनसँग जोडिएको छ। यसरी, यी दुई अवधिहरूको प्रारम्भले भविष्यवाणीको एउटै रेखा बनाउँछ, जसको समापन जोसाया लिचको १८३८ र १८४० को भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा भयो र मिलराइट आन्दोलनको उदय तथा सामर्थ्यप्राप्तिलाई चिह्नित गर्‍यो। एडभेन्टवादको प्रारम्भमा भएको त्यो इतिहासले आइतबार व्यवस्थाभन्दा अगाडि संकेतस्वरूप एक लाख चवालीस हजारको उदयलाई चिह्नित गर्दछ। यसरी, इजकिएलका तीन सय नब्बे वर्ष, र यरूशलेमको घेराबन्दीको एक दशमलव पाँच वर्ष (१.५), सन् १२९९ मा आरम्भ भएको भविष्यवाणीको रेखाको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ।

अर्को लेखअघि Testimonies, volume five को उक्त अंशलाई विचार गर्नु उपयोगी हुनेछ।

